

**LEG HET VAST
LAAT HET GAAN
HERBEGIN GEWOON HIER**

Buiteninstallatie door Frida Derksema - December 2011

Winterexpositie 'Vaaggrond', Atelier Els Börger te Oerle (Veldhoven)

'Leg het vast. Laat het gaan. Herbegin gewoon hier.' is een dichtregel van Stefan Hertmans.

Vijftien houten frames, waarvan zeven een portret bevatten geprint op stof. De frames worden verbonden met rode draden.

De frames staan symbool voor familieleden, te weten de overgrootouders, de grootouders, de ouders en de kunstenaar zelf. Van de overgrootouders zijn geen portretten, van de generaties daarna wel. Op elk portret is het afgebeelde familielid rond dezelfde leeftijd (begin twintig), op het moment nog voordat de genen zijn doorgegeven.

De familiebanden worden zichtbaar door de rode draden die vanuit de overgrootouders, naar de grootouders, naar de ouders, naar het kind/de kunstenaar lopen.

De draden zijn zowel aan de achterkant van de installatie bij de symbolische overgrootouders, als aan de voorkant bij het portret van de kunstenaar in de grond bevestigd, waardoor zichtbaar wordt gemaakt dat dit maar een klein deel van de familiegeschiedenis en – toekomst is.

Is wat voorbij is echt voorbij? Is wat en wie geweest is niet ook gewoon nog hier?

Hoeveel dragen wij nog in ons van waar we vandaan komen?

En kun je lopen in de voetstappen die al gezet zijn?

'Mijn naam is Frida Derksema (1979). Ik ben de dochter van Bram Derksema (1945) en Dorothé Tielen (1951).

Langs vaderszijde ben ik een kleindochter van Bram Derksema (1919-1997) en Miep Kerk (1921-2011) en ik ben een achterkleindochter van Frederik Derksema (1875-1938) en Agenes Mekel (1875-1962) en van Willem Kerk (1891-1986) en Hendrika Appel (1895-1965).

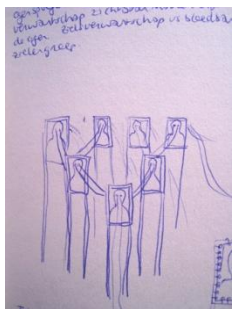
Langs moederszijde ben ik een kleindochter van Graet Tielen (1913-1985) en Truu Bollen (1913-2000) en ik ben een achterkleindochter van Gerard Tielen (1868 -1931) en Josephina Aerts (1882-1962) en van Jacobus Bollen (1879-1964) en Maria Hendrix (1888-1966).

Ik besta omdat zij bestaan hebben.'

Ik zoek naar het voortgaan van wat voorbij is, naar de herinnering aan wie hier eerder was.

Want zoals kunstenaar Mekhitar Garabedian het zo mooi zegt in zijn boek Happy when it rains:

"Eigen aan het menselijke leven is dat het op zichzelf terugkomt, moet terugkomen omdat een mens nu eenmaal door zijn 'geweest-zijn' wordt bepaald".

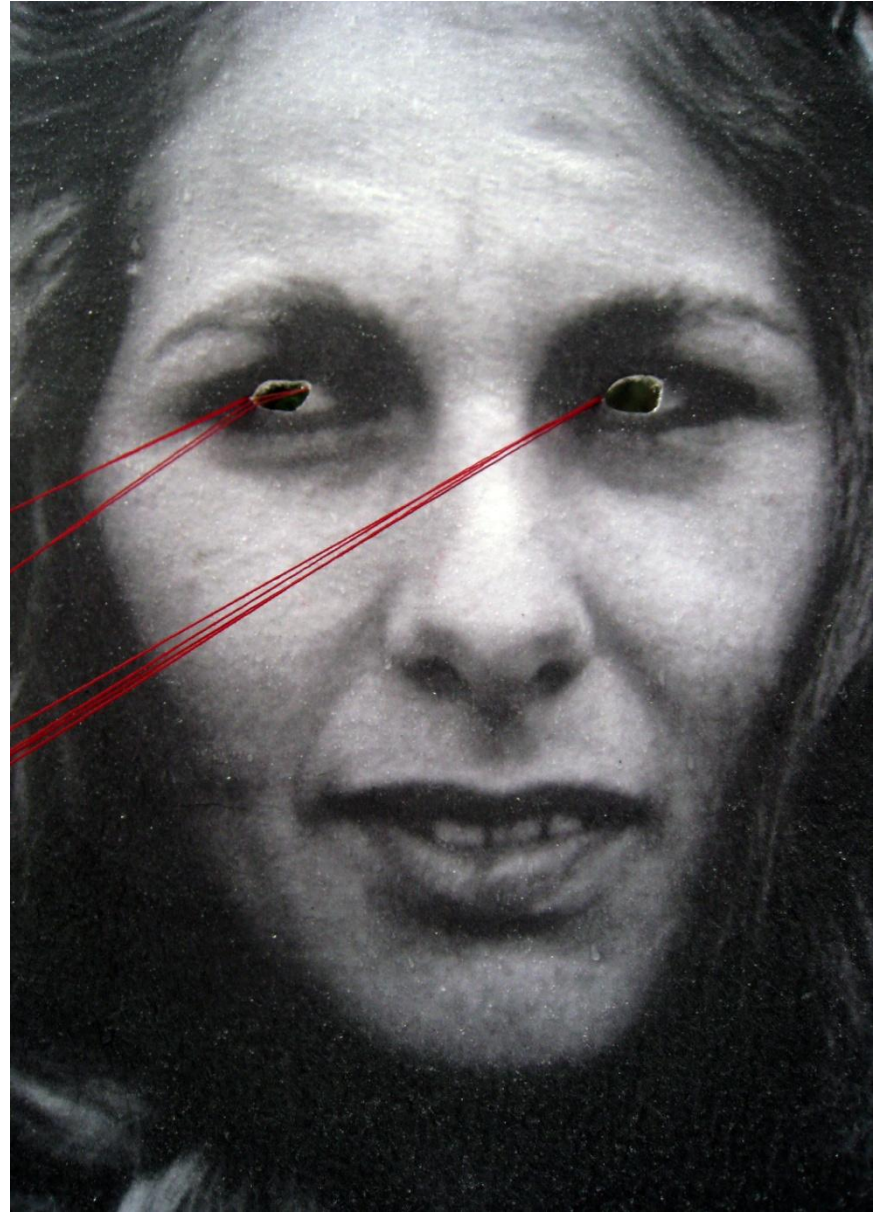

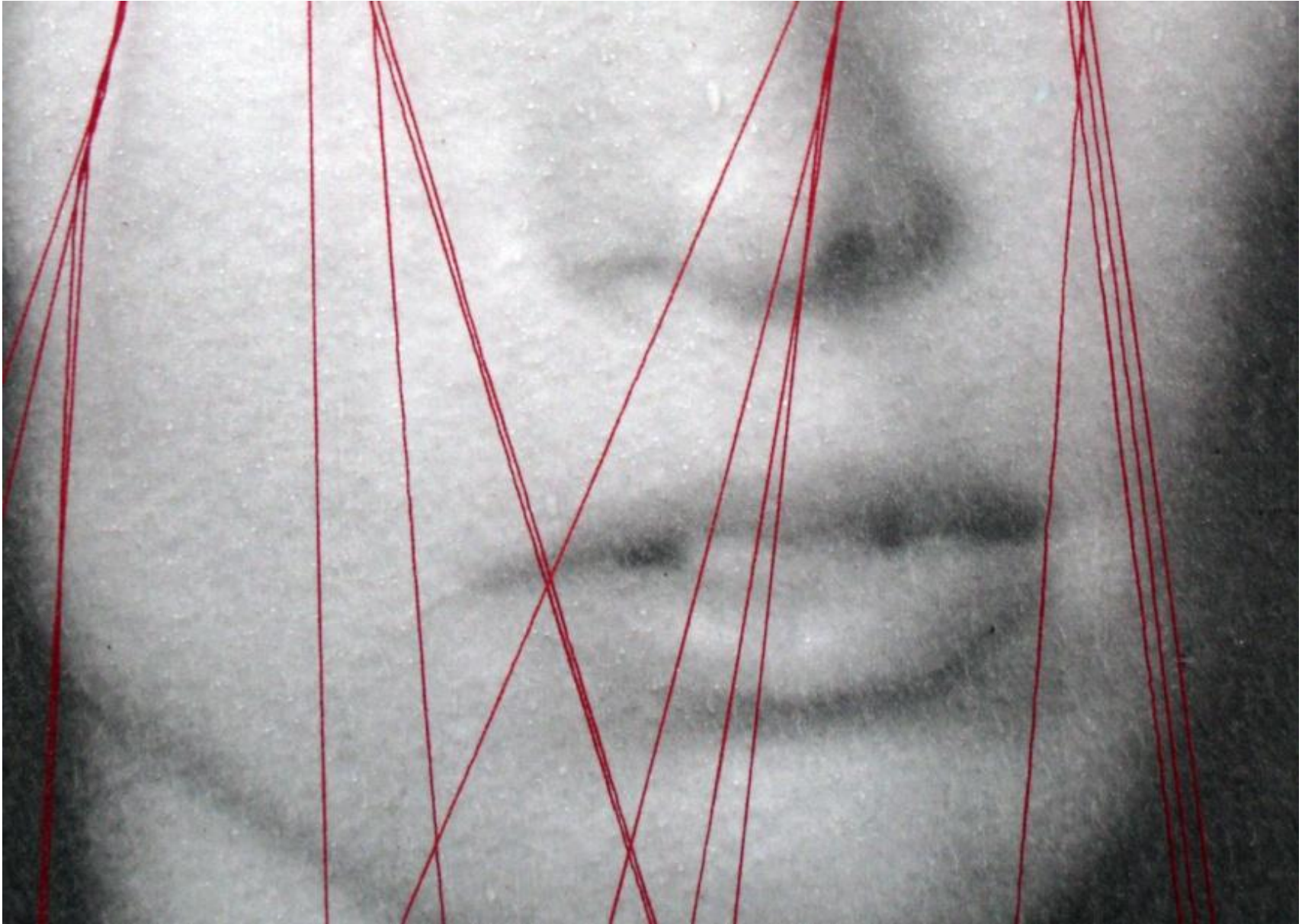

www.fridaderksema.nl